

Bona tarda a tothom.

Quan em van demanar de fer el pregó del barri del Molí d'en Rovira, he de confessar que em va fer molta il·lusió i vaig sentir-me molt agraït.

No soc fill del barri, i tampoc hi visc... Però sí que hi treballo. I hi treballo des de molt jovenet.

Això fa que, sense donar-me compte, el barri hagi anat formant part de la meva vida fins al punt que, de vegades, penso que hi passo més hores que al meu propi barri. I això... Crea un vincle, un vincle molt important.

Perquè el sentiment amb un lloc no sempre neix d'on has nascut o d'on dorms, sinó de les hores viscudes, de les experiències compartides, i, sobretot, de les persones que hi trobes.

Per això, tot i no haver nascut al barri, sento que en formo part.

I més ara, que els meus tres fills viuen aquí al barri del Molí d'en Rovira, i n'estan molt contents.

De ben petit, ja venia a donar un cop de mà a l'empresa familiar, creada pel meu pare i que tenia i té encara avui el domicili social aquí al barri del Molí den Rovira, al carrer Doctor Pasteur.

Al principi jo venia al Celler a peu, després amb bicicleta, més endavant amb la moto... I ara ja fa molts anys que hi vinc en cotxe.

Tinc molts records d'aquells primers anys. Recordo que, quan sortia de l'escola de Sant Ramon i venia cap al celler, havia de creuar les vies del tren, quan hi havia un comboi aturat, no ens quedava altra que passar pel mig dels vagons.

Avui en dia, només de pensar-ho ja m'agafa una esgarripança !

Però aleshores era el més normal del món.

Recordo també que jugàvem a sobre el anden de mercaderies molt ben enduquinat , ple de caixes i botes.

Ens ho passàvem d'allò més bé, sense ser massa conscients del perill que podia suposar.

També tinc present aquelles vies nevades dels hiverns freds, avui ja no es veuen gaire nevades ni tampoc fa gaire fred. Els carrers enfangats, molls, que et deixaven les sabates fetes un nyap.

Són records de fa molts anys potser els tenim idealitzats dels anys d'infantesa però recordem la vida com si fos més senzilla que no pas la d'ara potser perquè érem molt joves teníem mes força per afrontar-la i també perquè no teníem gaires responsabilitats.

Quan vaig acabar els meus estudis, em vaig incorporar a treballar a Bodegues Pinord i amb ella em vaig formar com a professional del mon de la enologia, després amb la comercialització, després amb la gerència i fins el dia d'avui.

Tot això es per mi tot una vida professional i la he realitzat, aquí al barri del Molí d'en Rovira, per això es tan important per mi aquest barri i avui està aquí per explicar- ho.

El pare va triar aquest indret per un raó mol senzilla però decisiva:

- La proximitat de l'estació de tren.

En aquella època, el vi es movia principalment en barrils o bocois i en cubes de vagon de tren, la proximitat a l'estació facilitava molt el poder carregar les botes directament als vagon.

També tenir la via a tocar significava poder exportar el fruit de la feina i el esforç dels agricultors que conreaven les vinyes de l'Alt Penedès al món sencer, sense camions ni carreteres asfaltades.

Per això la imatge més característica de l'estació actual de Vilafranca es que veiem a les fotografies antigues el moll de càrrega ple de bocois de vi.

I així, pas a pas, vagó a vagó, Pinord va anar creixent dins el barri:

- Primer un petit celler, després un Celler amb mes dipòsits, després un altre magatzem, les primeres naus de criança de barriques i fins avui. El camí no ha estat fàcil però tinc la sort de comptar amb la meva esposa i els meus tres fills per poder seguir tirant endavant.

Des de l'estació de Vilafranca el vi també es distribuïa amb petites quantitats a les diferents ciutats, sobre tot a Barcelona i després a totes les tavernes el vi embotellat gairebé no existia només els restaurants d'una certa categoria en servien el més habitual era la garrafeta d'un o dos litres que s'anava a omplir a la taverna.

Puc dir amb orgull que l'empresa de casa el celler que va crea el meu pare va ser dels primers en comercialitzar vi del Penedès embotellat, el popular vi d'agulla Pinord a partir d'aquest vi han vingut totes les altres marques, tipus de vi i cava que la nostra empresa elabora i comercialitza avui des de aquí, el barri del Molí den Rovira.

La vida era molt diferent d'ara, no hi havia tanta pressa els ordinadors no existien i no anàvem tot el dia enganxats al telèfon més ben dit, el telèfon era lent calia demanar conferència per parlar amb una altra població i sovint es trigava hores abans no podies comunicar-te. Les cartes en paper eren el sistema més normal i si tenies molta pressa posaves un telegrama.

La vida era lenta, i mes tranquil·la, quan anàvem de viatge enviàvem una postal i moltes vegades arribàvem abans nosaltres que no la postal, jo encara o fai ara.

Ara ho tenim tot molt més a l'abast podem comunicar-nos amb tot el món en un moment, però a vegades troben a falta aquella tranquil·litat.

El barri del Moli d'en Rovira no només ens va donar la logística; ens va donar també les mans dels veïns, la complicitat de les empreses del barri i sobretot, la paciència de tots vosaltres cada cop que obríem una porta nova.

Amb els anys, la nostra empresa ha anat creixent, i això ha fet que ocupem més espai dins el barri.

El creixement sempre comporta coses bones, però també alguna molèstia per als veïns. Per això, avui, vull aprofitar aquest pregó per dir-vos que si alguna vegada hem causat cap molèstia, mai ha estat la nostra intenció.

Sempre hem intentat conviure amb el barri des del respecte i la responsabilitat. Aquest camí compartit és el que fa que avui la meva esposa Rosa M i Jo sentim el Molí d'en Rovira com el nostra barri com a casa nostra.

El Molí d'en Rovira, durant molt de temps, era conegut per molts Vilafranquins com el barri de l'altra banda de la via.

Però això avui ha canviat i ha canviat gràcies a l'esforç de molta gent, dels veïns i veïnes que viviu en aquest barri, de la associació de veïns del barri, de l'Ajuntament tant l'actual com del anterior i sobretot d'un sentiment col·lectiu que ha anat creixent amb els anys.

Ara ja no som el barri de l'altra banda, ara som un barri més de Vilafranca.

Un barri viu, amb empenta, que combina la seva història amb el seu futur.

On conviuen els edificis emblemàtics amb les noves vivendes, les famílies de tota la vida amb la gent que arriba.

Un barri que estima la seva identitat i alhora mira endavant, un barri on molts Vilafranquins i voldran vindre a viure.

I és per això que, quan passejo pel barri, sigui per vindre a treballar, per vindre a veure els meus fills, o simplement per passejar, sento que no estic només en un lloc qualsevol, sinó en un espai que m'ha acompanyat al llarg de la meva vida. Sento que estic a casa.

Avui no es tracta de fer grans discursos.

Vinc a compartir amb vosaltres una emoció, un agraïment, un reconeixement sincer a un barri que forma part de mi.

Gràcies a totes les persones que feu que el Molí d'en Rovira sigui un lloc acollidor, viu, actiu.

Als veïns, a les empreses del barri, a totes les famílies que i viviu, a la gent que organitza les activitats, als que mantenen les tradicions i als que fan possible que avui estiguem aquí celebrant aquesta festa.

1 1 3

Us desitjo una festa plena d'alegria, de somriures, de retrobaments amb els familiars, amb els amics i sobre tot amb els veïns.

I que el Molí d'en Rovira segueixi sent això que ja és una part essencial de Vilafranca i de la vida de tots nosaltres.

Molt bona festa major del barri a tothom!